

Eerlijke handel, een aanpak voor ontwikkeling

Nepal, het koninkrijk in de Himalaya, is in mei 2008 overgegaan in de Democratische Federale Republiek Nepal, dat grenst aan Tibet en India. Een land met vriendelijke mensen en een ongerepte natuur. Een land waar Hindoes en Boeddhisten vredig naast elkaar hun religie beleven, met op iedere hoek van de straat tempels en een rijke cultuurhistorie.

Politiek heeft het land altijd zeer geleden onder stammen die elkaar bestreden. De burgeroorlog van de Maoïsten, in 1996 begonnen, ligt nog vers in het geheugen. Ongeveer 13.000 mensen hebben het leven verloren.

Nepal is nu politiek stabiel, maar de gevolgen van de ruim tienjarige oorlog zijn nog duidelijk merkbaar. Onduidelijk is bijvoorbeeld of de 200.000 binnenlandse vluchtelingen hun huizen weer terug krijgen, ondanks beloften van de nieuwe premier Dahal (voorheen Maoïsten rebellenleider Prachanda).

Het energietekort raakt de infrastructuur op alle fronten. De elektriciteit valt regelmatig uit en wordt op gezette tijden uitgeschakeld om energie te sparen. Door benzinetekort staan auto's soms dagen stil. En dit in een land waar de infrastructuur moeilijk is vanwege zijn bergachtig landschap.

Nepal is één van de armste landen ter wereld. De belangrijkste inkomstenbron

is de landbouw, waarin bijna 90% van de mensen werken. Daarnaast is het toerisme een belangrijke bron van inkomsten. Helaas zijn de toeristen jarenlang weggebleven, vanwege de burgeroorlog. Ongeveer de halve bevolking leeft onder de armoedegrens, een vijfde net daarboven. Slechts 22% van de vrouwen en 57% van de mannen boven de vijftien kan lezen en schrijven. Jongeren met een opleiding vertrekken naar het westen, omdat hun eigen land hen geen toekomst kan bieden.

New Sadle, een oase in een ontwikkelingsland

Sterk tegen dit sombere beeld in, groeide dit project, opgezet voor ex-lepra patiënten. Ernst Wegerif, een Duitser van Hollandse afkomst, was onder de indruk

van het leed van mensen met lepra. Hij ondernam actie (1989) en vele lepra patiënten werden genezen. Maar er deed zich een nieuw probleem voor: wat konden deze mensen, die als bedelaar geleefd hadden, en door hun handicap geen kans op werk hebben? Het oude bijgeloof was niet verdwenen, men ziet het als een straf van de goden, waardoor zij verstoten blijven. Er werd gestart met een werkplaats om producten te maken. Handgeschept papier, traditionele heupweefgetouwen en de prachtige geweven Dhakakleden waarvan de patronen overgedragen worden van moeder op dochter. In Nederland werd de organisatie goedgekeurd door de Landelijke Vereniging voor Wereldwinkels. In 2000 neemt Tilingo-Nepra de vlag over en groeide de export van de producten naar Nederland.

New Sadle groeide in negen jaar van 125 naar 900 werknemers. Ook zijn zij lid van de Fair Trade Groep Nepal (IFAT lid), een samenwerkingsverband om meer rendement uit hun onderneming te halen.

Alle vijftien organisaties laten, ondanks de oorlog, een groei zien. New Sadle geeft vrouwen betere kansen op de maatschappelijke ladder, betaalt een eerlijk loon, en organiseert medische voorzieningen, onderwijs en crèches voor de kinderen.

De kracht is de handelsrelatie die in tien jaar is opgebouwd. Met investeringen, zoals het uitzenden van een Nederlandse designer naar het project, worden er producten gemaakt die de culturele achtergrond niet verloochenen én goed verkoopbaar zijn op de westerse markt. Inmiddels zijn er drie werkplaatsen bij New Sadle, de moederwerkplaats in Kathmandu, en twee kleinere in Pokhara en Kalaya.

Ondersteuning door sponsoring

In 2004 is de stichting Milan Bindu opgezet om scholen en kleine ziekenhuizen te realiseren. Er is een verzorgingshuis gebouwd voor bejaarde ex-lepra patiënten, die zouden overlijden als ze weer zouden moeten bedelen. Vlakbij de werkplaats staat een school voor kinderen van de werknemers en van zeer arme ouders. Voor deze kinderen is er een adoptieplan op afstand. In een straal van tachtig kilometer rondom Kathmandu zijn er drie ziekenhuizen gebouwd. Mensen zonder vervoer hebben op deze manier toegang tot gezondheidszorg en hoeven niet, ziek en wel, naar Kathmandu te reizen. De mensen van New Sadle zien toekomst. Zij weten dat we ondersteunen, maar

Lepra en vilt in Nepal

Hoewel de religie in Nepal de ziekte lepra als een straf van de goden ziet, denken de mensen bij New Sadle hier anders over. Sinds 1989 worden mensen eerst genezen van lepra en vervolgens wordt er met hen gekeken naar de mogelijkheden van werk. New Sadle (lid van IFAT via FGN) werkt al twintig jaar met mensen die lepra hebben gehad. Deze wijze van denken heeft zijn vruchten afgeworpen, niet alleen bij New Sadle, maar ook in Nepal. Er zijn goede medicijnen voorhanden en het aantal lepra patiënten is gestaag naar beneden gegaan. Ook wereldwijd is dit gebeurd, het aantal landen waar lepra tegenwoordig nog steeds een gezondheidsprobleem is, daalde van 122 naar 22. Dit had consequenties voor de organisatie van New Sadle. Was er voorheen alleen werk voor ex-lepra patiënten, sinds twee jaar kijkt het management van New Sadle naar andere doelgroepen. De focus is nu gericht op HIV besmette mensen en vrouwengroepen.

In 2007 heeft New Sadle een groep vrouwen opgeleid die een goede kwaliteit vilt maken. Er is geïnvesteerd in het maken van moderne viltproducten die goed verkoopbaar zijn op de westerse markt. De kleuren zijn gebaseerd op het kleuradvies uit de trendboekjes van Fair Support. En dat dit een succes is, heeft Tilingo-Nepra ondervonden. Vier weken, nadat de viltproducten in de showroom stonden, kon er een nieuwe grote vilt order geplaatst worden. Een positief antwoord op dit goede initiatief van New Sadle.

ook dat zij daardoor niet afhankelijk moeten worden. Door de handel is er een gelijkwaardige relatie: wij betalen een goede prijs, zij leveren een goed product. Deze mentaliteit is ook merkbaar in de scholen en ziekenhuizen. De klassen zijn vol en de werkvloer goed bemenst. Tenslotte: New Sadle wist gedurende de tienjarige burgeroorlog te groeien. De kracht ligt in het opbouwen van een gelijkwaardige relatie, verantwoordelijk-

heden te laten daar waar ze horen, criteria te stellen, zodat men voor zichzelf kan zorgen en voortgang gegarandeerd is voor de toekomst.

Eerlijke handel, een aanpak voor ontwikkeling!

Voor meer informatie:
www.milanbindu-nepal.nl

Marijke Visser
Tilingo-Nepra, Stichting Milan Bindu